

at efterkomme Henvendelser, som er fremkommet fra forskellige Steder i Landet om at standse Overgangen fra Hartkorn til Ejendomsskyld paa det nuværende Standpunkt. Men selv om Regeringen ikke har ment at kunne gaa med dertil, vil jeg dog antage, at der maaske i den sidste Talers Udtalelser — han hører jo til Regeringspartiet — ligger en Antydning af, at ogsaa Regeringen tænker sig at vende tilbage til en Form for Beskatning af Jord, som ligner den Hartkornsskat, vi hidtil har haft her i Landet, og som sikkert er det forstandigste Grundlag for en Beskatning af Jorden. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Betragtninger, som den sidste Talers Foredrag i øvrigt kunde give mig Anledning til, men vil nøjes med denne korte Antydning.

Jeg vil af Enkeltheder kun berøre Bestemmelsen i Lovforslagets § 4, hvor Ministeren foreslaar Fradragene ved Ejendomsskyld gjort ensartede for alle Ejendomme og for dem alle sat til 2,500 Kr. i Stedet for de meget uensartede Fradrag, som nu finder Sted. Uden at ville remse alle de hertil hørende Tal op vil jeg kun minde om, at for Ejendomme, som ejes af Haandværkere og Fiskere og Folk af lignende Erhverv, er der nu kun Fradrag op til en Værdi af 6,000 Kr., og Fradraget er da kun 500 Kr., men for Landbrugshuse er der Fradrag helt op til 12,000 Kr.s Værdi, og Fradraget er der 1,000 Kr.; der er der en Ulighed til Stede, som giver Anledning til megen Misfornøjelse Landet over, og som det ikke er let at indse Grunden til. Jeg vil derfor haabe, at denne Enkelthed i Lovforslaget maa blive til Virkelighed, at denne Bestemmelse maa blive til Lov, ligesom Lovens almindelige Bestemmelser i deres Helhed. Jeg tror her paa min Gruppens Vegne at kunne sige, at vi vilde ikke være uenige i den Henstilling, som fremkom fra det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), om, at dette Fradrag maaske, naar nu Vurderingerne forhøjes, som de jo gennemgaaende vil blive, kunde blive noget større, maaske gaa op til 3,000 Kr. — naturligvis for saa vidt det ikke vil medføre store Indtægtstab for Statskassen. Jeg husker nok, at sidst gjorde den højtærede Finansminister gældende, at dette vilde være Tilfældet, og jeg ved jo ikke, i hvilket procentvis Forhold et saadant Indtægtstab vil komme til at staa til den Forøgelse, som kan ventes. Men bliver det ikke et urimeligt Tab, forekommer det ogsaa mig, at der vilde være

Grund til at gøre dette Fradrag lidt større end de foreslaaede 2,500 Kr.

Men, som nævnt af de foregaaende Talere, dette er noget, man kan tale om i Udvalget, og det samme gælder de andre Enkeltheder, som der derfor ikke er Grund til at komme ind paa her. Jeg vil derfor paa mine og min Gruppens Vegne tilsige Lovforslaget en velvillig Behandling i det kommende Udvalg.

Finansministeren (Brandes): Den førte Forhandling giver mig ikke Anledning til nogen udførlig Udtalelse; saa meget mindre som de fleste Bemærkninger, der er blevet gjort af ærede Talere, har indeholdt en Henviisning til senere Forhandling i Udvalget. Man har berørt forskellige Enkeltheder, men man har fra alle Sider sagt, at hvis man overhovedet skulde ind paa en Forhandling om disse Enkeltheder, maatte den helst foregaa i Udvalget.

De to Hovedpunkter i Lovforslaget er en Ejendomsvurdering i 1916 og samtidig dermed en Jordvurdering. Allerede ved første Behandling af Finansloven er disse Hovedprincipper i Lovforslaget tiltraadte af alle Grupper, og jeg maa forstaa det ærede Medlem fra Højre, som nu talte (Wulff), saaledes, at Forslaget om Jordvurderingen ogsaa har hans Tilslutning, selv om han maaske har mindre Sympati for selve Foranstaltningen. Det var i alt Fald min Mening med at æske de forskellige Gruppers Mening om et saadant Lovforslag, at tiltraadte man Lovforslaget om en Ejendomsvurdering i 1916, tiltraadte man ogsaa Forslaget om, at der samtidig dermed foretoges en Jordvurdering. Men jeg giver det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) Ret i den Betragtning, at man ved at gaa ind paa den omtalte Jordvurdering ikke binder sig til noget som helst i Retning af, at man paa et senere Tidspunkt og ved en senere Behandling af vor Skattelovgivning vil gaa til en Jordskyld. Man har intet foregrebet ved Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag; man vil derved kun faa lagt Materialet saaledes til Rette, at man senere fra alle Sider vil kunne tage Stilling til Spørgsmaalet Jordskyld eller ikke Jordskyld.

Om enkelte af de Bemærkninger, der er gjorte, skal jeg dog udtale nogle Ord. Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) berørte Spørgsmaalet om de Lejesummer, der angives som Grund til, at der kan ske Afdrag i Ejendomsskylden